

INDRUKKEN

VAN DEN
HOOFDREDACTEUR

BEVRIJDING

HET AFGELOOPEN JAAR IS OP GEESTELIJK gebied een herdenkingsjaar geweest van mannen, die in arbeid en strijd pal hebben gestaan voor hun beginsel: mannen, die zich hebben losgemaakt van de banden, waarin zij werden gevangen gehouden en door hun geloofsdaad velen hebben geleid tot bevrijding.

In Engeland heeft men den grooten prediker Spurgeon herdacht, die tegen de meening van de kerk in, zich met zijn eenvoudige evangelie-prediking tot de grootte scharen wendde, zoodat men hem spottend noemde: de dominee van de kindermisjes, hetgeen hij echter juist beschouwde als de grootste waardeering.

In Duitschland vierde men het vierde eeuwfeest van Luthers Bijbelvertaling, en gedacht den man, die zijn leven veil had voor de beginselen, zooals hij die vond in het Woord van God.

In Nederland werden groote samenkomsten belegd en boeken uitgegeven, waarin met dank aan God werd gewezen op zoo vele voortrekkers, die in 1834 zich op kerkelijk gebied afscheidde, om naar hun geweten hun God te kunnen dienen.

En nu, aan het eind van het jaar weigert Professor Barth aan Hitler den onbeperkten eed van trouw en gehoorzaamheid, daar hij niets wenscht te doen, dat hem in strijd zou brengen met zijn geweten en Gods Woord.

Dezelfde conflicten doen zich toch overal, in alle landen en in alle tijden, voor.

Ik denk aan den tijd van Ezra, toen een overblijfsel van het Joodsche volk uit de ballingschap werd bevrijd en in

het eigen land in Gods Huis den eeredienst van Jehova herstelde.

In beginsel geschiedt het telkens in de gemeente van God, dat personen en groepen zich afwenden van wat naar hun gedachten niet in overeenstemming is met den wil van God: zich ontrukken aan de dienstbaarheid, verblijden zij zich over de bevrijding.

We maken hier niet uit, in hoeverre zij gelijk hebben, maar wijzen alleen met vreugde en dank aan God op het feit, dat er zoo vele getrouwe mannen zijn, die voor hun overtuiging uitkomen, er smaadheid en vervolging voor over hebben en Gode meer gehoorzaam willen zijn dan den menschen.

De grondslag van elke bevrijding naar Gods gedachten moet echter zijn: het Woord van God. Gods Geest moet door dat Woord in de harten werken, en zoo ontstaat er een rèveil, en zóó is er ook persoonlijke terugkeer en herstel. „Tot dat Woord” — zoo zegt Dennett in zijn boek *Terugkeer* — „moet men zich wenden nacht en dag; naar dat Woord vol licht en leven moet men zichzelf en zijn wegen beoordeelen; bij dat Woord ontdekken we de beletselen, die ons verhinderen om in alles Gods wil te doen; in dat Woord worden ons duidelijke aanwijzingen gegeven, wáárvan wij ons hebben af te zonderen en waaráán wij ons hebben toe te wijden.”

Het lijkt ons goed, bij het afscheid nemen van het oude jaar, over deze dingen ernstig na te denken. Ook voor onze jongemenschen is het eisch van zelfbehoud, om hetgeen ons overgeleverd werd door mannen van beginsel met vernieuwde trouw te bewaren en te handhaven. Echter niet zonder ze te toetsen aan het Woord van God, onder de gehoorzaamheid waarvan alle menschelijke gedachten moeten worden gevangen gegeven; een gehoorzaamheid, die leidt tot ware bevrijding.

VERLANGEN

Van bang verlangen,
Als kweelt, gevangen,
Een vogel zangen,
Zoo zong mijn hart.
Om schoone streken
Mijn oogen smeeken,
Aleer zij breken,
Vol aardesmart.

Nu de oogeleden
Ter neder gleden.
Zie 'k, als een Eden,
Een vergezicht:
Van bladerbogen
Een meer omtogen
En overvlogen
Van sterrenlicht.

Mijn hemeldroomen:
Zal ééns ik komen
Waar vreemde boomen
Te bloeien staan,
Waar licht zal zweven,
Deze aarde ontheven,
Etherisch leven,
Van stof ontdaan?

Dan geef mijn oogen,
Uit mededoogen,
Na levens logen,
Zoo droef beschreid,
't Voor Gods getrouwen
Verzaligd schouwen
Van Gods landouwen
Der Eeuwigheid.

HÉLÈNE SWARTH